

VIGTIGE RÅD, NÅR DU SKAL OVERBRINGE ALVORLIGT NYT

At overbringe alvorligt eller dårligt nyt, at tale med patienter og pårørende om f.eks. ”begrænset behandling” er en situation, mange sundhedsfaglige har svært ved at finde sig til rette i.

For hvad kan man gøre for, at samtalen med dårlige nyheder og alvorlig information om f.eks. behandlingsloft går – ud fra omstændighederne – bedst muligt? Og hvilke kommunikative færdigheder skal der i spil, når du som sundhedsfaglig har denne form for nødvendige samtaler med patienter og pårørende?

FIRE VIGTIGE RÅD, DU KAN BRUGE NÆSTE GANG, DU SKAL OVERBRINGE ALVORLIGT NYT

● SKAB FÆLLES GRUNDLAG

Sørg for at skabe et fælles grundlag for samtalen. Start samtalen med at finde ud af, hvad patienten har forstået ift. sin situation og helbredstilstand. Det er vigtigt, at man fra samtalens begyndelse danner sig et overblik over, hvor patienten befinder sig rent helbredsmæssigt – og så taler ud fra patientens udgangspunkt.

● FORMULER DIG KORT OG PRÆCIST

● SÆT ORD PÅ FØLELSERNE

Vær opmærksom på det emotionelle respons. Gør plads til stilhed og italesæt din empati. Dette kan være med sætninger som:

“Jeg ville ønske jeg kunne være mere positiv”

“Svaret lader til at komme bag på dig, er det rigtigt?”

● GIV PLADS TIL HÅB

Giv plads til håb i samtalen. Sørg for, at der igennem hele samtalen er fokus på at holde en balance mellem ærlighed, empati og håb. Patienter kan godt klare at få overleveret alvorligt nyt, men vil ofte også have et behov for at klynge sig til et håb om, at noget kan blive bedre. De to samtalespor, det alvorlige og det håbefulde, kan fint kombineres.

Se side 2 for råd du kan bruge samtalen, om begrænset behandlingsniveau.

FIRE VIGTIGE RÅD, DU KAN BRUGE I SAMTALEN OM BEGRÆNSET BEHANDLINGSNIVEAU

Rådene omhandler samtale om behandlingsniveau, når der IKKE er lægefaglig indikation for at gøre genoplivningsforsøg. En hovedpointe er ikke at spørge, hvad patienten ønsker, når beslutningen om at begrænse behandlingen allerede er truffet. **I dette tilfælde informeres patienten og den pårørende om beslutningen.**

Hos den habile patient, hvor det lægefagligt fortsat giver mening at tilbyde hjerte-lunge-redning og intensiv ophold, spørges om deres tanker og ønsker herfor.

● INFORMER DEN HABILE PATIENT OM BESLUTNINGEN

Tilbyd ikke genoplivningsforsøg eller intensivbehandling, hvis det ikke er lægefagligt indiceret (konferer med intensivlæge eller bagvagt, hvis du er i tvivl).

Informér patienten om, at vi ikke vil forsøge hjerte-lunge redning fordi, det vil være udsigtsløst:

*“Jeg håber virkelig, at vi kan få dig igennem denne akutte situation. Hvis ikke behandlingen virker, og du bliver dårligere, så vil vi ikke bruge maskiner til at holde dig i live, såsom en respirator, og vi vil ikke **forsøge** at genoplive dig, hvis dit hjerte stopper. Fordi vi ved, at når kroppen er så svækket af alvorlig sygdom (cancer, svær hjertesygdom, lungesygdom, nyresygdom, neurologisk sygdom) vil det ikke have effekt”.*

● UNDERSTREG, DEN PLEJE SOM FORTSÆTTER

“Jeg vil gerne være sikker på, at du ved, at vi vil blive ved med at behandle dine symptomer og lindre dit ubehag bedst muligt”.

“Vi vil fortsat gøre vores bedste for at støtte dig og din familie”.

● GIV PLADS TIL STILHED

● SPØRG IND TIL PATIENTENS/DE PÅRØRENDES REAKTION

“Hvordan er det for dig, at høre mig sige det her?”

Se side 1 for råd du kan bruge næste gang, du skal overbringe alvorligt nyt.